

ارائه شده توسط:

سایت ترجمه فا

مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده

از نشریات معتبر

چگونه رسانه های اجتماعی به بازسازی نپال پس از دو زلزله بزرگ کمک کرده اند

پس از زلزله 25 آوریل که در نپال کشور کوچک هیمالیایی درمیان فقیرترین ملت‌های جهان رخ داد، که موجب کشتار بیش از 8000 نفر و بی خانمان شدن بیش از 250.000 شد، تلاش‌ها برای پاسخ باقی مانده است. و با زیرساخت‌های کم در محل فاجعه، گروه نپالی، امداد رسانی خارجی و دانشگاهیان داخل و خارج از کشور، و جمعیت پراکنده کشور به سرعت به وسیله اینترنت ساماندهی شد. این تلاش همچنان ادامه دارد. بلافاصله پس از وقوع زلزله برای اولین بار، رسانه های اجتماعی با گزارش پراکنده ایمنی نگران شد. فیس بوک با به روزرسانی سریع پایگاه وضعیت ایمنی فعال بود، اما اطلاعات اولیه کند و مدیریت سیاسی نپال خیلی آرام بود.

بعد از دوزخ یا بیشتر، فیسبوک و توییتر گسترش یافت. رسانه های اجتماعی شروع به تقاضا برای کمک غذایی به اجتماع سیل زده کردند. "300 نفر در تپه ماهورهای مقابل آخرین پناهگاه گیر افتاده بودند" ... "4000 نفر در Kavre نیاز به چادر و پتو داشتند" ... "مردم به دام افتاده در Sitapaila به شدت نیاز به مواد غذایی و چادر داشتند" ... "Muchchok, Gorkha" ویران است، همه خانه ها فرو ریخته است".

Saroj Karki, 23 که یک گروه اهدای خون جوانان است که در سال 2011 تأسیس شده بود بلافاصله به یک تیم رسانه اجتماعی برای امداد و تسکین بنام تیم واکنش سریع مبدل شد. او شروع به درخواست‌های دیجیتالی از نپالی‌های داخل و خارج از کشور کرد که به علت قطع شبکه تلفن نمی‌توانستند با خانواده و دوستانشان ارتباط برقرار کنند. آنها نرم افزار پیام کوتاه برای دریافت به روز رسانی‌های زلزله آغاز کردند (هنوز هم مهم است که پس لرزه های بزرگ ادامه دارد) و آن را از طریق فیس بوک به اشتراک گذاشته اند.

Karki گفت که این تیم 300 متن در طی 36 ساعت در سایت خود دریافت کرد که بیش از 8500 بازدید داشت. و در حالی که آنها دقیقاً نمی‌توانند بسیاری از تماس‌هایی از مردمی که برای جستجوی خانواده و فامیلشان به آنها می‌رسد، را نگه دارند اما این تیم یک لیست حاوی 1000 تماس برای پیگیری مردم از اولین زلزله را ایجاد کرد.

یک گروه داوطلب مشابه به نام Sankalpa که از بخش سوم سرویس پیام رسانی موبایل، Sparrow SMS، برای متن احتیاج فوری خون قبل زلزله استفاده کرده بود. همان تکنولوژی تبدیل به یک نرم افزار متنی برای نیازهای نجات فوری تبدیل شد. گزارش‌های متنی در کنار پست‌های توییتر و فیسبوک، بعداً به یک نقشه امداد گردآوری می‌شد. Sparrow در حدود 1000 متن دریافت می‌کرد که به 350 گزارش تبدیل می‌شد.

مرتب سازی گزارشات

یک تمرین نقشه برداری دیگر در Kathmandu Living Labs در جریان بود، یک سازمان غیر انتفاعی از شرکت های فن آوری متکی به کاتماندو، که داده های باز و ابزاری مانند نقشه شهری باز را برای ردیابی انواع مسائل مربوط به توسعه در نپال مورد استفاده قرار می دادند. آنها هم به سرعت به حالت امداد و کمک رسانی درآمدند، و تیمی از داوطلبان به جمع آوری پست های فیس بوک و توییتر برای یک نقشه زلزله سازمان یافته هماهنگ شدند. سپس این نقشه با یک پیوست از گروه های امداد و ارتش نپال به اشتراک گذاشته شد.

بسیاری از پست ها ابتدا در یک صفحه از فیس بوک بنام داوطلبان امداد رسانی زلزله نپال سازماندهی شده بود، که توسط باربارا گراسمن، یک آمریکایی 30 ساله که دو روز قبل از زلزله اول نپال را ترک نمود، ایجاد شد.

با وجود شبکه های مسدود، بسیاری از اخبار هنوز هم می توانست در فیس بوک پست شود، اما آنهایی که روی زمین بودند ظرفیت کمی برای جمع آوری و ترتیب دادن مقدار زیادی از اطلاعات در آینده داشت. او توضیح داد: "این بسیار واضح بود که به دلیل ناتوانی شبکه های تلفن همراه به دلیل سروکار داشتن با ترافیک، همه سردرگم بودند".

بنابراین، گراسمن، که مدرک دکترا در رشته جامعه شناسی در دانشگاه بولدر را به پایان رسانده بود، یک صفحه برای فقط تمرکز بر تامین امداد و تقاضای اطلاعات ایجاد کرد. سپس، او با هم یک تیم از مدیران، یک گروه از شش نفر داوطلب از نپال، آمریکا و کانادا، برای کمک به ویرایش و به روز رسانی آن تشکیل داد. سه روز پس از افتتاح صفحه، آنها 129 پست داشتند که برخی به 50,000 نفر در فیس بوک رسیده بود. سپس، یک روز بعد، در تاریخ 29 آوریل، این گروه 1500 چادر برای Sindhupalchowk و 400 تا برای Dolakha، دو تا از مناطق روستایی به شدت تحت تاثیر قرار گرفته هماهنگ کردند. گراسمن گفت پست های صفحه داشت به 200000 تا در سوم ماه می رسیده بود.

ساخت نوشتجات

اما تنها با حدود 40٪ از کشور آنلاین، ابزار رسانه های اجتماعی به طور معمول در خارج از مراکز جمعیت شهری محدود شده است. با این حال، کسانی که در مناطق داخلی کشور می توانند یک متن را به کسی که در این شهر بفرستند، که پس از آن می توانند آن را بر روی دیوار فیس بوک خود بفرستند، که در آن شخص دیگری می تواند آن را به یک گروه هماهنگ ارسال کند. در نهایت، یک داوطلب می تواند آن را بر روی یک نقشه امداد وارد کند.

این ممکن است مانند یک زنجیره شکننده به نظر برسد اما به نظر می رسد که تا مرحله نقشه برداری کار کرده است. بخش مشکل تر، به پیشنهاد داوطلبان، اطمینان از رسیدن امداد فیزیکی در مناطق نشان داده شده در نقشه ها می باشد.

"نقشه برداری بحران"، همانطور که از عنوان آن پیداست، یک کشش در طول زلزله 2010 هائیتی به دست آورد، برایان TOMASZEWSKI، استادی در موسسه فناوری روچستر که تکنولوژی نقشه برداری برای امداد رسانی را بررسی می کند، توضیح داد. او گفت: "اگر شبیه به نپال شما یک فاجعه بزرگ در یک کشور در حال توسعه و فقیر داشتید، هر کس در جهان می خواهد به شما کمک کند". جنبش تا حدودی "free-form" پنج سال پیش، با نقشه برداری داوطلبان شخصی بدون هماهنگی چه بود، که از آن زمان پالایش شده است، و ابزار نقشه برداری جمعیتی مانند آنچه توسط Kathmandu Living Labs و Sankalpa استفاده شده به گزارش های محدود نادرست کمک می کند. TOMASZEWSKI گفت: اما "با هر یک از این مصالح منابع جمعیتی، آن یک مسئله اعتباری و قابلیت اطمینان است".

سپس، این سوال مطرح است که چه مقدار تاثیر از این گروه ها واقعا بر روی زمین وجود دارد. بجز تلاش مقامات دولتی نپال برای از عهده برآمدن، داوطلبانی مانند Shitu Rajbhandari 34 ساله که در پروژه Kathmandu Living Labs کمک می کند، استدلال می کنند که هر تعداد کمی به حساب می آید. حتی تضمین می کنند که 20 قطعه از منابع مهم مانند برزنت می تواند تهیه و تحویل داده شود. "این ممکن است یک قطره در اقیانوس باشد" Rajbhandari گفت: اما آن هنوز هم یک قطره است".

این مقاله، از سری مقالات ترجمه شده رایگان سایت ترجمه فا میباشد که با فرمت PDF در اختیار شما عزیزان قرار گرفته است. در صورت تمایل میتوانید با کلیک بر روی دکمه های زیر از سایر مقالات نیز استفاده نمایید:

لیست مقالات ترجمه شده ✓

لیست مقالات ترجمه شده رایگان ✓

لیست جدیدترین مقالات انگلیسی ISI ✓

سایت ترجمه فا ؛ مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده از نشریات معتبر خارجی